

PARTICULARITIES COMPANIES WITH LOCALLY ACTIVITY

Scientific Researcher II PhD Mihail DIMITRIU

”Victor Slăvescu” Financial and Monetary Research Center,
Romanian Academy, Romania
Email: dimitriu689@gmail.com

Abstract: *In our view, companies operating locally engine should be both balanced territorial development, and sustainable development. In this regard, our research focused on finding mechanisms, means, techniques, methods by which financial side asymmetry territorial development plan can be reduced, consistent with the objectives of sustainable development at national and regional level. In our country, just administrative doctrine is the biggest obstacle to territorial development plan of these types of companies. Although there is a favourable legal framework that allows private provision in the form of public services, there are many cases when they are made by local government, but at a level determined predominantly by sources and appropriate level of financial resources. An alternative to the current state is the economic development zone, a concept proposed by us and trying to solve problems of interconnecting various locations (sized entities with different socio-economic structures) but which have in common a particular purpose. Public - private partnership thus becomes another dimension, the territorial level, the ultimate goal of meeting the needs of the population in the area.*

Keywords: *local economy, public services, public-private partnership, local funding.*

JEL Classification: *D73, H13, H42, L32.*

1. Public services - necessary condition but not sufficient to meet the needs of local communities

Public service in the current sense is an activity of the institutions of state administration of a legal person, public or private, providing an activity of interest.

Creating public services have long been state monopoly both in Western countries and communist countries, but for different reasons: for the capitalist state to ensure the rights and freedoms of all its citizens, it was an obligation satisfactory general interests; the emergence of the socialist state of public services under the management of private enterprises constituted a threat.

Since the interwar period, the state and its institutions were forced to entrust some public services to private individuals as it could not meet social requirements. Thus, it is arose the idea of a service of general interest by a private firm. In 1964 Laumbadere show that "public service is a general interest activity, performed by a private person having powers under the control of political power (Ajda 1964, p. 91).

So, according to this definition, the public service must meet the following conditions:

- A first condition is "general interest". Analyzing this aspect, we find that the activity of individuals is difficult to distinguish which stretches up to the start of the general interest and private interest.

It is a distinction between activities that would be necessary and profitable and we think that public service mainly aims to manage objective and not for profit.

- The second condition that according to the definition of political power is the means which consist of a series of privileges granted private person serving the general interest which enjoys such authority and not equality in its relations with third parties. This report will enable the authority or monopoly activity or issuance of unilateral acts or setting fees.

- The third condition concerns the government control over the activity of services. Thus, a private person can only perform a public service by a delegation given by a public figure, it is necessary to delimit the perimeter within which the proxy may act.

The current definition outlined in the late 80s recognizes that some public services performed by private individuals should not necessarily enjoy the prerogatives of public power. This concerns in particular a series of public social services (health, culture, education etc.) which are provided by private individuals.

Since 1990, the idea of democracy in Romania was imposed in practice management system through the transfer of public services and states their teaching duties to private given that they should not necessarily enjoy the prerogatives of political power. However, the state currently has a monopoly on services considered of national interest that we establish and coordinate centralized (police, civil status, PSI, maintenance of inland transport, etc.).

From the definition given above, under and public service characteristics are:

- Public service is organized and authorized directly by an authority of local public administration, operating under its supervision;
- Public service aims to meet the needs of the public, corresponding to the general interest;
- Public service is always provided by government, whatever that is done for its own or through other service providers;
- The establishment of public service is the exclusive attribute of deliberative bodies, namely the local councils and their organization and functioning of the executive authorities is the attribute that is the prefect (the county) and mayors (for Municipalities).

2. Companies with locally activity – agent of economic development

At the local level, along with public services, there are a number of activities that are provided directly in the community, and not the responsibility of the local public administration, such as local commerce, transport people, local tourism etc. These firms are created in accordance with the Company Law No.31/1990 and operate under the principles of the law of supply and demand on a local regulated market.

It should be noted, however, that some public services, since 1990, have been privatized, much slower process than economic, but not because of lack of legislation, especially officials of the administration, especially in leadership.

Privatisation in Romania, was supposed to start first, with public services to create precedent under which privatization phenomenon to become politically acceptable. If the management of public services we inspired a number of viable systems of the developed capitalist countries in terms of privatization were not taken into account the many ways and forms used in these countries, the phenomenon is much broader than in general. (Ex.: railways in the UK and Japan, the Renault factories in France, distribution of electricity, as well as US telecommunications etc.).

The paradox is that in our country just administrative doctrine is the biggest obstacle to privatization. Thus, there are several aspects of administration circulated, both the central and the local government, which led to preventing privatization of public services in some areas and that proved to be false.

A first hypothesis is that there are not enough private service providers to ensure competition and whether it would be only one provider would reach monopolistic practices. We believe that this hypothesis is wrong for the following reasons:

- Assume that the state monopoly is preferable to a private company; reality show, however, that after 1990, the administrative bureaucracy is worse than any other bureaucracy, and state monopoly is permanent, consumers no longer have any hope of improving services if they are bad, and in Romania in the past 10 years they leaves much to be desired;

- In public service, highly diversified, there are several potential providers. Thus employees of kings may establish a company and the state can take over a public or managers of state firms can set up companies in the field. Finally, privatization of public services can attract private entrepreneurs by offering some better gains than the state or by the possibility of using money received from the redundant (between 8 - 20 salaries) to launch a business.

The second erroneous assumption lies in the fact that the government is central or local public services considered as national monopolies. It is well-known case of maintaining public services under the patronage of the state for the public interest (airlines, railways, urban transport, etc.);

An example of false public utility is the privatization of telecommunications services in almost all countries in Europe; generally, private companies have lower costs and a much higher quality and efficiency of services. Not the same happened in Romania, where the sale of part of RomTelecom shares by a Greek firm has generated more expensive phone calls within five years, 20 times.

A third hypothesis is wrong in the state's obligation to provide public services to ensure poor people's access to them. It is well known that the state subsidizes a range of public services, in order to provide users with cheap, only those subsidies have a number of undesirable effects, such as for instance, the public transport. This generates monthly subsidy basically the following: lack of motivation of employees (managers, engineers, economists) from all mines to reduce production costs; maintaining in service of unsolicited trails; lack of organization.

All presented lead to an expensive transportation and ultimately affecting poor people because they generally are public transport users. On the other hand, the grants are paid from the budget (local or central), so all the taxes they pay poor people. In addition it should be mentioned how the government subsidizes all citizens regardless of the fact that some of them have or no means to pay the market rate.

A positive example is the traveller subsidy system used in the US, which only grants a subsidy of the poorest people to pay the cost of the ticket. This compensation system can be used however and health services, housing or education.

Finally, the fourth hypothesis obviously false beliefs are to state that public services are intended for citizens, not profit. In reality, no one service can be free, i.e. ineffective.

In conclusion, it must be recognized that privatization is easier in some areas such as telecommunications, energy distribution, transmission, but more difficult in the case of education, health, since they require the intervention of the central public administration.

Even in this case, it must be recognized that the central government or local governments provide money for a range of public services. It has accepted that they can be administered by a number of private individual companies on a contractual basis.

3. Lack of financial resources and methods to achieve public service necessary for local communities

A favourable legislative framework in the form enables private provision of public services, leaving local governments under the tutelage of those services that do not require subsidies from the budget. Precisely the lack of such funds should oblige the central or local governments to pass privatization to eliminate subsidies.

Partnership method has the advantage that induce competitive behaviour of public service providers and while not involve high costs for the state budget or local budgets. Moreover, it must be said that organizational transformation can be done with good results and the lack of an organizational developed an institutional environment or a managerial culture evolved. When is retired from overregulation, which usually subdues public

services in countries developing legislation is adopted flexible relative to capital movements is possible that the interest of foreign investments to simplify the administrative burden on central government. The partnership has at least in the broadest sense of cooperation between state and private companies, many variations, such as public works subcontracting, leasing of land and infrastructure for public execution, franchising joint ventures.

Subcontracting is effective when there is competition, but do not lose economies of scale. In other words, private companies take over the public works contract are specialized and have a consistent experience. From these characteristics result low costs and the possibility of a default, the double advantage for consumers: as taxpayers and as users of public services produced from these facilities. Subcontracting can be used in specialized services.

Franchising is widely used in sanitation services in the urban transport. For local communities that have as goal improving the quality of public services, diversifying the supply and maintenance of a high degree of access for residents, but do not have sufficient financial resources to carry out a privatization genuine, franchising to private companies specialized constitutes a feasible solution.

Undoubtedly, it remains to fulfil a condition to ensure the feasibility of the process - local authorities' willingness to abandon price controls. Their decision-making power should be limited to technical specifications and quality standards. If there is already a public enterprise monopoly local service, the first step is to cancel its privileges (subsidies). It should be left to the competitive, failing infrastructure undergoing the operation, but execution services.

On the other hand, franchising can be combined with a sale or rental equipment formerly belonging to public enterprises.

Public service *concessions*, typically involves a contractual execution. Duration of advertising clear and stable rules for tendering in the public domain, performance evaluation, payment arrangements, supervision in control. Otherwise, very long operating period may cause a considerable disadvantage for consumers of public services.

Joint ventures may be formed on the basis of public, already existing or new businesses. In the first case might call one of the following procedures:

- The sale of part of the capital of public enterprises to private individuals or institutional investors. The procedure is similar to total privatization and translates into practice through: public offer to buy, sell fixed-price transfer to employees or managers etc.

- Joint venture. Private firm provides capital for development and specialized qualifications.

- The establishment of joint ventures us is a variant more frequently applied, even in public services. This is because the conditions of equity are clearer than in the previous case, and the remaining contractual terms can be negotiated by the partners easier.

Another method to produce good economic results and provides a genuine reconstruction of the state sector is *total privatization* of public services. Privatization provides the basis for efficient allocation of resources and rapid economic growth. Experience has shown that neoliberals' assumptions concerning the transfer of public services to the private sector were correct. Where privatization programs of public goods and services businesses started fast and were implemented in a coherent manner, in conjunction with the financial system reform, price liberalization and foreign trade, the results were clearly positive. Increased output, decreased costs, pressure on public services budget expenditures decreased significantly and tax revenues have registered significant increases. Moreover, privatization of public services has corrected flaws non economic behaviour, introduced over time by repeated and increasingly extensive administrative

initiatives. This is a way to broaden the base of ownership and participation in the economy, thereby encouraging individuals to feel that they have a direct involvement in the system.

Economic, social and political in many countries poorly developed or developing, does not allow full implementation of privatization of public services or at least not in one form namely the sale of shares. It is therefore possible that Michel Todoroi, an eminent economist Western have been right when he said "public corporations can still play an important role in economic development as long as the political will exists to minimize abuse of power will economical to socially useless correct price and market distortions. "

4. Rating firms with locally activity

In analyzing the firms with local activity must consider and *performance indicators* applicable to the evaluation. These indicators can be grouped into the following categories that we will present further in the light of the results obtained in Western countries: economic indicators; quality indicators

In the *economic indicators* we can specify:

a) *The unit cost* is an excellent performance indicator that can be easily understood by citizens and local elected officials, non-specialist in the field. For example, they can compare the annual cost of schooling for a student from a school with the same type of costs from another educational institution (in the same country or in different countries).

In some European Union member states (Denmark, Sweden and Norway), the numbers relative to "unit cost" are received and published in a form allowing comparisons at national level. It is also becoming more frequent issues of international comparisons on unit costs.

Unit cost, the starting point in studies on labour productivity, which is compared in time and weighted index to eliminate the effects of inflation. At the same time, it must take account of changes in the quality of service provided.

The "unit cost" is very good to compare productivity developments. In technical fields it is used for a long time. Thus, most of the local authoritarians know the cost of m³ of water or the removal of waste (tons or m³ per capita). When public services are charged, this indicator is very exact. It should however be borne in mind that for other services "unit cost" is difficult to calculate. Thus, existing systems of evaluation and analysis does not always provide information on the costs of a service, and this because sometimes the difficulty lies in defining unit measure. For example, it is very difficult to quantify "unit cost" itself, where local social care services, care of disabled people, or children in need.

In such areas the development of reliable performance indicators is very difficult to achieve and requires several years.

b) *Tariffs* are selling price of local public services, products, taking into account the investment costs and inputs (raw water, energy, labour, etc.);

c) *Indicators of efficiency* are needed especially in areas where local public service is a natural monopoly. In these circumstances, could for example, a network of water efficiency, measured as the ratio between the water and the amount of water produced and invoiced.

Quality indicators:

The concept of quality public services is whether the nature of the benefit recipients expectations. From this point of view, local public services, important elements are: opportunity; continuity; the comfort of citizens.

However, sometimes activities carried out by local government have other objectives than satisfying the individual beneficiary, having admitted certain common

objectives, namely: providing local public services without economic constraints; treating people equally to local public service provision.

In these cases, service delivery should focus primarily on needs and not on demand. The level of satisfaction of the beneficiary should not be the only indicator of quality. Thus, in some technical fields it is relatively easy to measure quality. For example, in the electricity supply quality corresponds mainly to the lack of breaks, and in terms of the quality of public waste collection, it can not be measured by the number of complaints received from beneficiaries claiming delays in delivery or negligence manipulation. It is also very difficult to measure the quality of public social services, health or education. In these areas there unique performance indicators and the main problem that arises is "apportioning responsibility to define quality: Provider; Beneficiary; A group of experts?"

Efficacy is probably the most important factor in local public services chapter. These can be provided in an economical and efficient manner, but if you do not meet their primary objective, may be a waste of energy (resources).

As we reported previously, there are areas where measurements are made more delicate due mainly to difficulties arising in defining goals and objectives. Political intentions must be translated into operational objectives, which is a very delicate operation. Moreover, given the relationship between a service and a goal (or purpose) it is sometimes particularly difficult to establish.

The distinction must be made between *effectiveness and efficiency*. So, when constructing road efficiency is measured by the cost / Km. Effectiveness corresponds to the following indicators: report of reducing cost and travel times; reduce transportation costs; decline in the number of accidents.

In documents made available by Member States to the European Union are not many examples of performance indicators that can reflect the effectiveness of local public services in the fields of education, social aid, health, helping the elderly, etc. However, it can make a general idea on the effectiveness of service based on a number of other factors relevant and reliable by which it is much easier to accomplish more complex studies to determine the effectiveness.

Regarding the use of performance indicators by local authorities, in most cases, they are used as complementary information for management control of local public services.

In technical fields such as water and electricity, sewage treatment, road maintenance, more time is used efficiently indicators, because: production activity in these areas is easily measured; dates are the same as those used in the calculation of tariffs; staff trained to use the measurement results.

On the contrary, in other sectors using these indicators is the latest. Services like maintenance of green spaces, gardens and public parks, schools and social welfare wake often political interest and introduced new techniques for managing their supply level. And in the important area of environmental protection it is often possible to define objectives and results expressed as performance indicators.

5. Conclusions

In our view, companies operating locally engine should be both balanced territorial development and sustainable development. In this regard, our research focused on finding mechanisms, means, techniques, methods by which financial side asymmetry territorial development plan can be reduced, consistent with the objectives of sustainable development at national and regional level.

In our country, just administrative doctrine is the biggest obstacle to territorial development plan of these types of companies. Although there is a favourable legal

framework that allows private provision in the form of public services, there are many cases when they are made by local government, but at a level determined predominantly by sources and appropriate level of financial resources.

An alternative to the current state is the economic development zone, a concept proposed by us and trying to solve problems of interconnecting various locations (sized entities with different socio-economic structures) but which have in common a particular purpose. Public - private partnership thus becomes another dimension, the territorial level, the ultimate goal of meeting the needs of the population in the area.

References

1. Ashoka, A. and Abdul M., 2005. Financial Reform: What Shakes it? What Shapes it? *American Economic Review*, 95(1).
2. Ayres, R.U., 1979. *Uncertain Futures: Challenges for Decision-Makers*. New York: John Wiley & Sons.
3. Balk, D., Pozzi, F., Yetman, G., Deischmann, U. and Nelson A., 2004. *The Distribution of People and the Dimension of Place: Methodologies to Improve the Global Estimation of Urban Extents*. Working paper. Columbia University.
4. Barro, R.J. and Lee, J.W., 2001. International Data on Educational Attainment Updates and Implications. *Oxford Economic Papers*, 53, pp.541-563.
5. Baumol, W. and Blinder, A., 1991. *Economics-Principles and Policy*. New York: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
6. Baumol, W., 1977. *Economic theory and Operations Analysis*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
7. Beck, T., Demirgüç-Kunt A. and Levine, R., 2001. The financial Structure Database. In: A. Demirgüç-Kunt and R. Levine, eds. *Financial Structure and Economic Growth – A Cross-Country Comparison of Banks, Markets and Development*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
8. Beck, T. and Levine, R., 2002. Industry Growth and Capital Allocation: Does Having a Market - or Bank-Based System Matter? *Journal of Financial Economics*, 64 (2), pp.147-180.
9. Benmelech, E. and Moskowitz, T., 2006. The Political Economy of Financial Regulation: Evidence from U.S. State Usury Laws in the 18th and 19th Century. Working paper.
10. Bierman, H., Bonini, Ch. and Hausman, W., 1977. *Quantitative analysis for Business Decisions*. Homewood, Illinois: IRWIN.
11. Brigham, E. and Gapenski, L., 1988. *Financial Management. Theory and Practice*. Dryden Press.
12. Braun, M., 2004. Trade Liberalization and the Politics of Financial Development. Working paper.
13. Butler, R., Davies, L., Pike, R. and Sharp, J., 1993. *Strategic Investment Decisions*. London: Routledge.
14. Chandler, T., 1987. *Four Thousand Years of Urban Growth*. Lewiston, New York: St David's University Press.
15. CNIPMMR, 2013. *Carta albă a IMM-urilor din România, 2013- 2015*.
16. Deac, V., 2009. Modele de dezvoltare comunitară adaptate comunităților rurale din România. Teză de doctorat, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea București.
17. Ellison, G., Fudenberg, D. and Möbius, M., 2004. Competing Auctions. *Journal of European Economic Association*, 2(1), pp.30-66.

18. European Commission, 2014. *Annual Report on European SMEs - A partial and fragile recovery.*
19. European Commission, 2014. *Data Base for the Annual Report.* Eurostat.
20. European Commission, 2014. *Small Business Act Fact sheet for România.*
21. European Commission, 2012. *Study on the SMEs' impact on the EU labour market.*
22. European Commission, 2011. *Annual Report on EU Small and Medium sized Enterprises 2010/2011.* DGENTR.COM.
23. Funda ia Post-Privatizare, 2015. *IMM-urile române ti în Uniunea European .*
24. Gerschewski, S., 2013. Do Local Firms Benefit from Foreign Direct Investment? An Analysis of Spillover Effects, in Developing Countries, *Asian Social Science*, 9 (4).
25. Glaeses, E., 2005. Urban Colossus: Why is New York America's Largest City? Working paper.
26. Institutul Na ional de Statistic , 2015. *Evolu ia întreprinderilor mici i mijlocii din România în perioada 2010-2013.*
27. Institutul Na ional de Statistic , 2015. *Intreprinderi noi i profilul întreprinz torilor din România.*
28. KeysFin, 2015. *Studiu: IMM-urile din România.*
29. Kuhnen, F., 1997. The Concept of Integrated Rural Development. *Korean Journal of Economics.*
30. Lilea, F.P. and Lixandru, G., 2012. Aspecte privind analiza statistic a reparti iei în plan regional a IMM-urilor din România în anul 2012. *Revista Român de Statistic ,* trim. III/2013.
31. Mo teanu, N.R., 2003. *Finan area dezvolt rii regionale în România.* Bucure ti: Editura Economic .
32. Nijkamp, P., 2000. *Handbook of regional and urban economics.* Amsterdam: Elsevier Science B.V.
33. Oficiul Na ional al Registrului Comer ului, 2015. *Statistici 2008-2014.*
34. OECD, 2003. *La modernization du sector public.* Syntheses. Paris: L'observateur.
35. Perotti, E., Von Thadden, E.L., 2006. The Political Economy of Corporate Control and Labor Rents. *Journal of Political Economy*, 114 (1), pp.143-174.
36. Popa, D.E., 2012. Mecanisme administrative i economice de evaluare a performanței serviciilor publice locale. Tez de doctorat, Facultatea de Administrație Publică, Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Bucure ti.
37. Proto, A., Tani, S., Buhnemann, J., Gaus, O., Raith, M., 2012. Knowledge Networks and Their Impact on New and Small Firms in Local Economies. *OECD Local Economic and Employment Development.* Working papers.
38. Rajan, R. and Zingales, L., 2003. The Great Reversals: The Politics of Financial Development in the Twentieth Century. *Journal of Financial Economics*, 69 (1), pp.5-50.
39. Robert, J. and Stimson, R.J., 2002. *Regional economic development. Analysis and planning strategy.* Berlin Heidelberg: Springer-Verlag.
40. Rosenthal, S. and Strange, W., 2003. *Evidence on the Nature and Sources of Agglomeration Economies.* Handbook of Urban and Regional Economics.
41. Rouch, T., 2001. *Rural Regional development: A Regional Response To Rural Poverty.* Wiesbaden.
42. Rugraff, E. and Hansen, W.M., 2011. *Multinational Corporation and Local Firms in Emerging Economies.* Amsterdam: University.
43. World Bank, 2001. *Urban Development Division. Local Economic Development.* Washington DC.

SPECIFICITATEA FIRMELOR CU ACTIVITATE LA NIVEL LOCAL

Dr. Mihail DIMITRIU, CS II

Centrul de Cercetări Financiare și Monetare „Victor Slăvescu”,
Academia Română, România
Email: dimitriu689@gmail.com

Rezumat: După părerea noastră, firmele care activează la nivel local ar trebui să fie motorul atât a dezvoltării teritoriale echilibrate cât și al dezvoltării sustenabile. În acest sens, cercetările noastre s-au concentrat pe găsirea mecanismelor, mijloacelor, tehnicilor, metodelor prin care asimetria laturii financiare a dezvoltării în plan teritorial să poată fi redusă, în concordanță cu obiectivele dezvoltării sustenabile la nivel național și regional. În ara noastră, tocmai doctrina administrativă constituie cel mai mare obstacol în calea dezvoltării în plan teritorial a acestor tipuri de firme. Cu toate că există un cadru legislativ favorabil ce permite prestarea în formă privată a unor servicii publice, sunt numeroase cazuri când acestea sunt realizate de administrația publică locală, dar la un nivel determinat în mod preponderent de surse și resurse financiare sub nivelul adecvat. O alternativă la starea actuală o reprezintă dezvoltarea economică zonală, un concept propus de noi și care încearcă să rezolve problemele legate de interconectarea diverselor localități (entități de dimensiuni și cu structuri economico-sociale diferite) dar care au în comun un anumit scop. Parteneriatul public – privat capătă astfel o altă dimensiune, în plan teritorial, scopul final fiind satisfacerea nevoilor populației din zona respectivă.

Cuvinte-cheie: economie locală, servicii publice, parteneriat public-privat, finanțarea la nivel local
Clasificare JEL: D73, H13, H42, L32

1. Serviciile publice – condiția necesară, dar nu suficientă pentru satisfacerea nevoilor comunităților locale

Serviciul public, în sensul actual, reprezintă o activitate desfășurată de instituțiile administrației de stat, de o persoană juridică, publică sau privată, care prestează o activitate de interes general.

Crearea serviciilor publice a constituit mult timp monopol de stat atât în țările occidentale, cât și în țările comuniste, dar, din motive diferite: pentru statul capitalist care asigură drepturile și libertățile tuturor cetățenilor și, era o obligație satisfăcătoare intereselor generale; pentru statul socialist, apariția de servicii publice sub gestionarea unor întreprinderi private constituia o amenințare.

Încă din perioada interbelică, statul și instituțiile sale s-au vădit nevoite să înlăture unele servicii publice către persoane private, întrucât nu putea face față cerințelor sociale. În acest fel, a apărut ideea prestării unui serviciu de interes general de către o firmă privată. În anul 1964, Laubadere arată că “Serviciul public este o activitate de interes general, prestată de o persoană privată, având prerogativele puterii politice sub controlul administrației (Ajda, 1964, p.91). Așadar, conform acestei definiții, serviciul public trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- O primă condiție este “interesul general”. Analizând acest aspect, constatăm că în activitatea unei persoane private este greu de delimitat până unde se întinde interesul general și de unde începe interesul privat.

Distincția ar fi aceea dintre activitățile necesare și cele profitabile, gândindu-ne la faptul că serviciul public are ca scop principal obiectivul celor administrați, și nu obținerea de profit.

- Cea de-a doua condiție, potrivit definiției, o reprezintă mijloacele puterii politice, care constau într-o serie de privilegii acordate persoanei private ce servește interesul general, care se bucură, astfel, de autoritate și nu de egalitate în raporturile sale cu terții. Acest raport de autoritate îi va permite fie monopolul asupra unei activități, fie emiterea unor acte cu caracter unilateral sau chiar stabilirea de taxe.

- A treia condiție se referă la controlul administrației asupra activității de prestări de servicii. Astfel, o persoană privată poate presta un serviciu public doar printr-o delegare,

dat de o persoană publică, ce este necesar pentru a delimita perimetrul în interiorul căruia poate acționa cel împuternicit.

Definiția actuală, conturată la sfârșitul anilor '80, recunoaște faptul că unele servicii publice desfășurate de persoane private nu trebuie să se bucure neapărat de prerogativele puterii publice. Este vorba, în special, de o serie de servicii publice cu caracter social (sănătate, cultură, învățământ etc.), care sunt prestate de persoane particulare.

Începând cu anul 1990, în România, ideea democratismului s-a impus în sistemul gestionării serviciilor publice prin transferul din atribuțiile statului și predării lor către persoane private, în condițiile în care acestea nu trebuie să se bucure, neapărat, de prerogativele puterii politice. Totuși, statul are, în prezent, monopol asupra unor servicii considerate de interes național, pe care le înființează și le coordonează centralizat (poliție, starea civilă, PSI, întreținerea căilor de transport etc.).

Din definiția prezentată mai sus, decurg și caracteristicile serviciului public, care sunt următoarele:

- serviciul public este organizat și autorizat direct de către o autoritate a administrației publice locale, funcționând sub supravegherea acesteia;
- serviciul public are ca scop satisfacerea unor nevoi publice, corespunzând interesului general;
- serviciul public este întotdeauna asigurat de administrația publică, indiferent de faptul că se realizează în regie proprie sau prin intermediul altor prestatori de servicii;
- înființarea serviciului public este atributul exclusiv al autorităților deliberative, respectiv a consiliilor locale, iar organizarea și funcționarea lor constituie atributul autorităților executive, adică a prefectului (pentru jude) și a primarilor (pentru orașe și comune).

2. Firmele cu activitate locală – factor al dezvoltării economice

La nivel local, alături de serviciile publice, sunt o serie de activități care sunt prestate în mod nemijlocit în folosul comunității și care nu sunt în sarcina administrației publice locale, cum ar fi: comerțul local, transportul de persoane, turismul local etc. Aceste firme sunt create în conformitate cu prevederile Legii societăților comerciale nr. 31/1990 și funcționează conform principiilor legii cererii și ofertei, pe o piață locală reglementată.

Trebuie menționat, însă, că o parte din serviciile publice, după 1990, au fost privatizate, proces mult mai lent decât în domeniul economic, nu atât din cauza lipsei legislației, dar, mai ales, din cauza funcționării din administrație și a celor cu funcții de conducere.

Privatizarea, în România, ar fi trebuit să înceapă, în primul rând, cu serviciile publice, pentru a crea precedentul, pe temeiul căruia fenomenul privatizării să devină acceptabil din punct de vedere politic. Dacă în domeniul gestiunii serviciilor publice ne-am inspirat de la o serie de sisteme viabile din țările capitaliste dezvoltate, în ceea ce privește privatizarea nu s-a învârtit cont de numeroasele și diverse forme utilizate în aceste țări, în care fenomenul este mult mai extins (ex.: căile ferate din Marea Britanie și Japonia, uzinele Renault în Franța, distribuția de energie electrică, precum și telecomunicațiile din SUA etc.).

Paradoxal este faptul că, în țara noastră, tocmai doctrina administrativă constituie cel mai mare obstacol în calea privatizării. Astfel, există mai multe ipostaze vehiculate de administrație, atât cea centrală, dar și cea locală, care au condus la împiedicarea privatizării în anumite domenii ale serviciilor publice și care s-au dovedit a fi false.

O primă ipoteză este aceea că nu există suficienți prestatori de servicii privați care să asigure concurența, iar dacă ar fi numai un singur prestator s-ar ajunge la practici monopoliste. Considerăm că această ipoteză este greșită din următoarele motive:

- Pleacă de la premisa că monopolul statului este de preferat față de monopolul unei societăți private; realitatea demonstrează, însă, că și după anul 1990, birocracia administrativă este mai rea decât orice altă birocracie, iar monopolul de stat fiind permanent, consumatorii nu mai au nicio speranță de îmbunătățire a serviciilor; în România, în ultimii 10 ani acestea lasă mult de dorit;

- În domeniul serviciilor publice, foarte diversificate, există mai mulți furnizori potențiali. Astfel, angajații unei regiilor pot înființa o societate comercială și pot prelua de la stat un serviciu public sau conducătorii firmelor de stat pot înființa firme în domeniu. În sfârșit, privatizarea serviciilor publice poate atrage întreprinzători privați prin oferta unor câștiguri mai bune decât la stat sau prin posibilitatea folosirii banilor primiți de cei disponibilizați (între 8 și 20 salarii) pentru lansarea unei afaceri.

Cea de-a doua ipoteză eronată rezidă din faptul că administrația publică fie, central, fie local, consideră serviciile publice ca monopoluri naționale. Este cazul binecunoscut al menințerii serviciilor publice sub patronajul statului pentru cauza de utilitate publică (liniile aeriene, căile ferate, transportul urban etc.);

Un exemplu elocvent al falsei utilități publice îl constituie privatizarea serviciilor de telecomunicații în aproape toate țările din Europa; în general, companiile private au costuri mai mici și o calitate și eficiență mult mai mare a serviciilor. Nu același lucru s-a întâmplat în România, unde vânzarea unei părți din acțiunile RomTelecom către o firmă grecească a generat scumpirea convorbirilor telefonice în decurs de 5 ani, de 20 ori.

A treia ipoteză greșită constă în obligația statului de a asigura servicii publice pentru a garanta oamenilor săraci accesul la ele. Este binecunoscut faptul că statul subvenționează o serie de servicii publice, tocmai pentru a oferi utilizatorilor servicii ieftine, numai că aceste subvenții au o serie de efecte nedorite, cum ar fi, de pildă, cele din transportul public de călătorii. Această subvenție lunară generează, în principiu, următoarele: lipsa de motivație a angajaților (cadre de conducere, ingineri, economiști) din toate exploatarea pentru reducerea cheltuielilor de producție; menținerea în exploatarea a unor trasee nesolicitate; lipsa de organizare.

Toate cele prezentate duc la un transport scump și care afectează, în fond, oamenii săraci pentru că, în general, aceștia sunt beneficiarii transportului public. Pe de altă parte, subvențiile sunt plătite de la buget (local sau central), deci tot din impozitele și taxele pe care le plătesc oamenii săraci. În afară de aceasta, trebuie menționat și felul în care administrația îi subvenționează pe toți cetățenii, indiferent de faptul că o parte din aceștia dispun sau nu de mijloace pentru a achita tariful de piață.

Un exemplu pozitiv îl reprezintă sistemul de subvenție al călătorului, folosit în SUA, care acordă doar celor mai sărace persoane o subvenție pentru a plăti costul biletului de călătorie. Acest sistem de compensații poate fi utilizat, însă, și în serviciile sanitare, locuințe sau învățământ.

În fine, cea de-a patra ipoteză, evident falsă, constă în convingerile statului că serviciile publice sunt destinate cetățeanului, nu profitului. În realitate, niciun serviciu nu poate fi gratuit, adică ineficient.

În concluzie, trebuie recunoscut faptul că privatizarea este mai facilă în unele domenii, cum sunt telecomunicațiile, distribuția de energie, transportul, dar mai dificilă în cazul învățământului, sănătății, deoarece acestea necesită intervenția administrației publice centrale.

Chiar și în acest caz, trebuie recunoscut faptul că autoritățile centrale sau cele locale asigură banii pentru o serie de servicii publice. Trebuie acceptată ideea că acestea pot fi administrate și de o serie de societăți private, pe baze contractuale.

3. Lipsa resurselor financiare i metodele pentru realizarea serviciilor publice necesare comunit ilor locale

Un cadru legislativ favorabil permite prestarea în form privat a unor servicii publice, l sând sub tutela autorit ilor publice locale acele servicii care nu necesit subven ii de la buget. Tocmai, lipsa acestor mijloace financiare ar trebui s oblige administra iile centrale sau locale s treac la privatizare, pentru eliminarea subven iilor.

Metoda *parteneriatului* are avantajul c induce un comportament mai competitiv furnizorilor de servicii publice i, în acela i timp, nu implic costuri ridicate pentru bugetul de stat sau bugetele locale. Mai mult, trebuie spus c transformarea organiza ional se poate face cu bune rezultate i în lipsa unei pie e organiza ionale dezvoltate, a unui mediu institu ional evoluat sau a unei culturi manageriale. În momentul când se va renun a la reglement rile excesive, care, de regul , subjug sectorul serviciilor publice în rile în curs de dezvoltare i se va adopta o legisla ie flexibil , relativ la mi c rile de capital, este posibil ca interesul investi iilor str ine s simplifice mult sarcinile administra iei publice centrale. Parteneriatul are, cel pu in, în accep iunea mai larg , de cooperare între stat i firmele private, mai multe variante, cum ar fi: subcontractarea lucr rilor publice, concesiunea de terenuri i infrastructuri pentru execu ia public , francizarea firmelor mixte.

Subcontractarea este eficient atunci când exist concuren , dar nu se pierd economiile de scar . Altfel spus, firmele private care preiau în antrepriz lucr rile publice sunt specializate i au o experien consistent . Din aceste caracteristici decurge posibilitatea realiz rii unor costuri sc zute i, implicit, a dublului avantaj pentru consumatori: în calitate de contribuabili i în calitate de utilizatori ai serviciilor publice produse pe baza infrastructurilor respective. Subcontractarea poate fi utilizat i în serviciile specializate.

Franciza este larg utilizat în serviciile de salubritate i în cele de transport urban. Pentru comunit ile locale ce au ca deziderat ameliorarea calit ii unor servicii publice, diversificarea structurii ofertei i men inerea unui grad ridicat de acces al reziden ilor, dar nu dispun de resurse financiare suficiente pentru a realiza o privatizare veritabil , francizarea constituie o solu ie fezabil .

Neîndoielnic, r mâne de îndeplinit o condi ie pentru asigurarea fezabilit ii procedurii - disponibilitatea autorit ilor locale de a renun a la controlul tarifelor. Puterea lor decizional trebuie s se limiteze la specifica ii tehnice i standarde de calitate. Dacă exist , deja, o întreprindere public ce de ine monopolul local al serviciilor respective, prima m sur este aceea de a-i anula privilegiile (subven iile). Ea trebuie l sat în regim concuren ial, întrucât nu infrastructura face obiectul opera iunii, ci execu ia serviciilor.

Pe de alt parte, francizarea poate fi combinat cu o vânzare sau închiriere a echipamentelor ce apar ineau anterior întreprinderilor publice.

Concesiunea serviciilor publice implic un regim tipic de execu ie contractual . Durata acesteia reclam reglement ri clare i stabile privind licita iile în domeniul public, evaluarea performan elor, regimul pl ilor, supervizarea în control. Altminteri, termenul foarte lung de operare poate s determine un dezavantaj considerabil pentru consumatorii de servicii publice.

Întreprinderile mixte se pot constitui pe baza celor publice, deja existente sau ca întreprinderi noi. În primul caz, s-ar putea apela la una din urm toarele proceduri:

- vânzarea unei p r ți din capitalul întreprinderilor publice către investitorii priva ți individuali sau institu ionali. Procedura este similar privatiz rii totale i se transpune în practic prin: oferta public de cump rare, vânzare la pre fix, transfer c tre salaria i sau manageri etc.;

- asocierea în participa iune. Firma privat pune la dispozi ie capitalul pentru dezvoltare i calific rile de specialitate;

- constituirea de întreprinderi mixte noi este o variant mult mai frecvent aplicat , chiar i în sectorul serviciilor publice. Aceasta deoarece condi iile de participare la capital sunt mai clare decât în cazul anterior, iar restul clauzelor contractuale pot fi mai facil negociate de c tre parteneri.

O alt metod care produce bune rezultate economice i asigur o reconstruc ie veritabil a sectorului de stat este *privatizarea total* a produc iei de servicii publice. Privatizarea asigur bazele aloc rii eficiente a resurselor i cre terii economice rapide. Experien a a demonstrat c presupunerile neoliberalilor privind transferul serviciilor publice c tre sectorul privat au fost corecte. Acolo unde programele de privatizare a întreprinderilor de bunuri i servicii publice au demarat rapid i s-au implementat într-o manier coerent și coroborat cu reforma sistemului financiar, liberalizarea prețurilor și a comer ului exterior, rezultatele ob inute au fost, cu certitudine, pozitive. A crescut output-ul, s-au diminuat costurile, presiunea serviciilor publice asupra cheltuielilor bugetare a sc zut considerabil, iar veniturile fiscale au înregistrat cre teri considerabile. Mai mult, privatizarea serviciilor publice a corectat viciile comportamentului noneconomic, introduse de-a lungul timpului prin repetate i tot mai largi ini iative dirijiste. Aceasta este o cale de a l rgi baza de proprietate i participare în economie, încurajând, astfel, indivizii s simt c au o implicare direct în sistem.

Contextul economic, social și politic din multe țări slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare, nu permite, îns , o aplicare total a privatiz rii serviciilor publice sau, cel pu in, nu într-o singur form , i anume aceea de vânzare de ac iuni. De aceea, este posibil ca Michel Todoru, un eminent economist occidental, s fi avut dreptate când a afirmat: “corpora iile publice pot juca înc un rol important în dezvoltarea economic atât timp cât exist voina politic pentru a minimaliza abuzul de putere în voina economic de a corecta pre ul social inutil i distorsiunile pie ei”.

4. Evaluarea firmelor cu activitate la nivel local

În analiza firmelor cu activitate la nivel local trebuie s inem seama i de *indicatorii de performanță* aplicabili în evaluarea acestora. Putem grupa ace ti indicatori în urm toarele categorii, pe care îi vom prezenta în continuare i prin prisma rezultatelor ob inute în țările occidentale: indicatori economici; indicatori de calitate.

În cadrul *indicatorilor economici*, putem specifica :

a) *Costul unitar* reprezint un excelent indicator de performanță, care poate fi în eles u or de cet eni i de c tre ale ii locali, nespecializa i în domeniu. De exemplu, se pot compara costurile anuale necesare colariz rii unui elev dintr-o unitate de înv țământ, cu acela i tip de costuri, din alt unitate de înv țământ (în aceea i țară sau în țări diferite).

În anumite state membre ale Uniunii Europene (Danemarca, Suedia, Norvegia), cifrele relative la “costul unitar” sunt primite i publicate sub o form care s permit comparații la nivel național. De asemenea, sunt din ce în ce mai dese compara ii interna ionale privind problemele legate de costurile unitare.

Costul unitar constituie punctul de plecare în studiile privind productivitatea muncii, unde este comparat în timp i ponderat cu un indice, pentru a elimina efectele infla iei. În acela i timp, trebuie s se țină seamă de modificările intervenite în nivelul calitativ al serviciului prestat.

Indicatorul “cost unitar” este foarte bun pentru a compara evolu iile productivit ii. În domeniile tehnice este utilizat de mai mult timp. Astfel, cea mai mare parte a autorit ților locale cunosc costul unui m³ de ap sau al ridic rii de eurilor menajere (tone sau m³ pe locuitor). Atunci când serviciile publice sunt tarificate, acest indicator este foarte

exact. Trebuie, totuși, avut în vedere că, pentru alte servicii, “costul unitar” este dificil de calculat. Astfel, actualele sisteme de evaluare și analiză nu furnizează întotdeauna informații asupra costurilor unui anumit serviciu, și aceasta datorită faptului că, uneori, dificultatea constă în a defini unitatea de măsură. Spre exemplu, este foarte greu de cuantificat “costul unitar” propriu-zis, în cazul serviciilor publice locale de asistență socială, de îngrijire a persoanelor cu handicap sau a copiilor aflați în dificultate.

În astfel de domenii, punerea la punct a indicatorilor de performanță fiabili este foarte greu de realizat și necesită mai mulți ani.

b) *Tarifele* reprezintă prețul de vânzare al serviciilor publice locale produse, înănd seama de costul investițiilor și de cel al intrărilor (apa brută, energie, forță de muncă etc.);

c) *Indicatorii de eficiență* sunt necesari, mai ales, în domeniile în care serviciul public local este un monopol natural. În aceste situații, se poate afla, spre exemplu, randamentul unei rețele de apă, ca raport între apă măsurată și facturată și cantitatea de apă produsă.

Indicatori de calitate:

Noiunea de calitate a serviciilor publice reprezintă măsura în care natura prestației răspunde așteptărilor beneficiarilor. Din acest punct de vedere, pentru serviciile publice locale, elementele importante sunt: oportunitatea; continuitatea; gradul de confort de care beneficiază cetățenii.

Totuși, uneori, activitățile realizate de administrația publică locală au și alte obiective decât satisfacerea beneficiarului individual, trebuind admise anumite obiective comune, și anume:

- Furnizarea serviciului public local fără constrângeri economice;
- Tratarea populației în mod egal față de furnizarea serviciului public local.

În aceste cazuri, furnizarea serviciului trebuie să se concentreze, prioritar, pe nevoi, și nu pe cerere. Nivelul de satisfacere a beneficiarului nu trebuie să fie singurul indicator de calitate. Astfel, în unele domenii tehnice, este relativ ușor de măsurat calitatea. Spre exemplu, în sectorul furnizării energiei electrice, calitatea corespunde, în principal, absenței întreruperilor, iar, în ceea ce privește calitatea serviciului public de colectare a deșeurilor, ea nu se poate măsura prin numărul de plângeri primite de la beneficiarii care reclamă întârzieri în prestare sau neglijență în manipulare. Este, de asemenea, foarte greu de măsurat calitatea serviciilor publice în domeniul social, sănătate sau învățământ. În aceste domenii, nu există indicatori de performanță unici, iar problema principală care se pune este: “Cui îi revine responsabilitatea de a defini calitatea?": prestatorului, beneficiarului sau unui grup de experți.

Eficacitatea este, probabil, factorul cel mai important la capitolul servicii publice locale. Acestea pot fi asigurate, într-o manieră economică și eficientă, dar, dacă nu corespund obiectivului lor primordial, poate apărea o risipă de energie (resurse).

După cum am prezentat și anterior, există domenii în care măsurătorile sunt mai delicate de efectuat datorită, în principal, dificultăților ce apar în definirea scopurilor și obiectivelor. Intențiile politice trebuie să fie traduse în obiective operaționale, ceea ce reprezintă o operațiune foarte delicată. Mai mult decât atât, relația dintre un serviciu dat și un obiectiv (sau un scop) particular este, câteodată, dificil de stabilit.

Trebuie făcut, însă, distincția între *eficacitate și eficiență*. Astfel, când se construiește un drum, se măsoară eficiența prin costul/km. Eficacitatea corespunde următorilor indicatori: raportului dintre cost și diminuarea timpului de parcurgere; reducerii cheltuielilor de transport; scăderii numărului de accidente.

În documentele puse la dispoziție de statele membre ale Uniunii Europene, nu se găsesc multe exemple de indicatori de performanță care să poată reflecta eficacitatea serviciilor publice locale în domeniile educației, ajutorului social, sănătate, ajutorarea

persoanelor în vârstă etc. Cu toate acestea, se poate face o idee generală asupra eficacității serviciului, plecând de la o serie de alți factori pertinenti și fiabili cu ajutorul cărora este mult mai ușor de realizat studii mai complexe pentru a determina această eficacitate.

În ceea ce privește utilizarea indicatorilor de performanță de către autoritățile locale, în cea mai mare parte a cazurilor, aceștia sunt folosiți ca informații complementare pentru controlul gestionării serviciilor publice locale.

În domeniile tehnice cum ar fi alimentarea cu apă sau cu energie electrică, tratarea apelor uzate, întreținerea drumurilor, de mai mult timp se utilizează indicatori de eficiență, pentru că:

- activitatea de producție din aceste domenii este ușor de măsurat;
- datele sunt aceleași cu cele utilizate în calculul tarifelor;
- personalul este calificat pentru a utiliza rezultatele măsurătorilor.

Din contră, în alte sectoare utilizarea acestor indicatori este mai recentă. Servicii ca întreținerea spațiilor verzi, grădini și parcurilor publice, școlile și asistența socială trezesc, adesea, interesul politic și au fost introduse noi tehnici de gestionare a lor la nivelul prestării. Și în importantul domeniu al protecției mediului este adesea posibil să se definească obiective și rezultate exprimabile sub forma indicatorilor de performanță.

5. Concluzii

După părerea noastră, firmele care activează la nivel local ar trebui să fie motorul atât a dezvoltării teritoriale echilibrate cât și al dezvoltării sustenabile. În acest sens, cercetările noastre s-au concentrat pe găsirea mecanismelor, mijloacelor, tehnicilor, metodelor prin care asimetria laturii financiare a dezvoltării în plan teritorial să poată fi redusă, în concordanță cu obiectivele dezvoltării sustenabile la nivel național și regional.

În țara noastră, tocmai doctrina administrativă constituie cel mai mare obstacol în calea dezvoltării în plan teritorial a acestor tipuri de firme. Cu toate că există un cadru legislativ favorabil ce permite prestarea în formă privată a unor servicii publice, sunt numeroase cazuri când acestea sunt realizate de administrația publică locală, dar la un nivel determinat în mod preponderent de surse și resurse financiare sub nivelul adecvat.

O alternativă la starea actuală o reprezintă dezvoltarea economică zonală, un concept propus de noi și care încearcă să rezolve problemele legate de interconectarea diverselor localități (entități de dimensiuni și cu structuri economico-sociale diferite) dar care au în comun un anumit scop. Parteneriatul public – privat capătă astfel o altă dimensiune, în plan teritorial, scopul final fiind satisfacerea nevoilor populației din zona respectivă.

Bibliografie

1. Ashoka, A. și Abdul M., 2005. Financial Reform: What Shakes it? What Shapes it? *American Economic Review*, 95(1).
2. Ayres, R.U., 1979. *Uncertain Futures: Challenges for Decision-Makers*. New York: John Wiley & Sons.
3. Balk, D., Pozzi, F., Yetman, G., Deischmann, U. și Nelson A., 2004. *The Distribution of People and the Dimension of Place: Methodologies to Improve the Global Estimation of Urban Extents*. Working paper. Columbia University.
4. Barro, R.J. și Lee, J.W., 2001. International Data on Educational Attainment Updates and Implications. *Oxford Economic Papers*, 53, pp.541-563.
5. Baumol, W. și Blinder, A., 1991. *Economics-Principles and Policy*. New York: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
6. Baumol, W., 1977. *Economic theory and Operations Analysis*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.

7. Beck, T., Demirgüç-Kunt A. i Levine, R., 2001. The financial Structure Database. In: A. Demirgüç-Kunt and R. Levine, eds. *Financial Structure and Economic Growth – A Cross- Country Comparison of Banks, Markets and Development*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
8. Beck, T. i Levine, R., 2002. Industry Growth and Capital Allocation: Does Having a Market - or Bank-Based System Matter? *Journal of Financial Economics*, 64 (2), pp.147-180.
9. Benmelech, E. i Moskowitz, T., 2006. The Political Economy of Financial Regulation: Evidence from U.S. State Usury Laws in the 18th and 19th Century. Working paper.
10. Bierman, H., Bonini, Ch. i Hausman, W., 1977. *Quantitative analysis for Business Decisions*. Homewood, Illinois: IRWIN.
11. Brigham, E. i Gapenski, L., 1988. *Financial Management. Theory and Practice*. Dryden Press.
12. Braun, M., 2004. Trade Liberalization and the Politics of Financial Development. Working paper.
13. Butler, R., Davies, L., Pike, R. i Sharp, J., 1993. *Strategic Investment Decisions*. London: Routledge.
14. Chandler, T., 1987. *Four Thousand Years of Urban Growth*. Lewiston, New York: St David's University Press.
15. CNIPMMR, 2013. *Carta alb a IMM-urilor din România, 2013- 2015*.
16. Deac, V., 2009. Modele de dezvoltare comunitar adaptate comunităților rurale din România. Teză de doctorat, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea București.
17. Ellison, G., Fudenberg, D. i Möbius, M., 2004. Competing Auctions. *Journal of European Economic Association*, 2(1), pp.30-66.
18. European Commission, 2014. *Annual Report on European SMEs - A partial and fragile recovery*.
19. European Commission, 2014. *Data Base for the Annual Report*. Eurostat.
20. European Commission, 2014. *Small Business Act Fact sheet for România*.
21. European Commission, 2012. *Study on the SMEs' impact on the EU labour market*.
22. European Commission, 2011. *Annual Report on EU Small and Medium sized Enterprises 2010/2011*. DGENTR.COM.
23. Fundația Post-Privatizare, 2015. *IMM-urile românești în Uniunea Europeană*.
24. Gerschewski, S., 2013. Do Local Firms Benefit from Foreign Direct Investment? An Analysis of Spillover Effects, in Developing Countries, *Asian Social Science*, 9 (4).
25. Glaeser, E., 2005. Urban Colossus: Why is New York America's Largest City? Working paper.
26. Institutul Național de Statistică, 2015. *Evoluția întreprinderilor mici și mijlocii din România în perioada 2010-2013*.
27. Institutul Național de Statistică, 2015. *Întreprinderi noi și profilul întreprinderilor din România*.
28. KeysFin, 2015. *Studiu: IMM-urile din România*.
29. Kuhnen, F., 1997. The Concept of Integrated Rural Development. *Korean Journal of Economics*.
30. Lilea, F.P. i Lixandru, G., 2012. Aspecte privind analiza statistică a repartiției în plan regional a IMM-urilor din România în anul 2012. *Revista Română de Statistică*, trim. III/2013.

31. Mo teanu, N.R., 2003. *Finan area dezvolt rii regionale în România*. Bucure ti: Editura Economic .
32. Nijkamp, P., 2000. *Handbook of regional and urban economics*. Amsterdam: Elsevier Science B.V.
33. Oficiul Na ional al Registrului Comer ului, 2015. *Statistici 2008-2014*.
34. OECD, 2003. *La modernization du sector public*. Syntheses. Paris: L'observateur.
35. Perotti, E. i Von Thadden, E.L., 2006. The Political Economy of Corporate Control and Labor Rents. *Journal of Political Economy*, 114 (1), pp.143-174.
36. Popa, D.E., 2012. Mecanisme administrative i economice de evaluare a performanței serviciilor publice locale. Tez de doctorat, Facultatea de Administrație Publică, Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Bucure ti.
37. Proto, A., Tani, S., Buhnemann, J., Gaus, O. i Raith, M., 2012. Knowledge Networks and Their Impact on New and Small Firms in Local Economies. *OECD Local Economic and Employment Development*. Working papers.
38. Rajan, R. i Zingales, L., 2003. The Great Reversals: The Politics of Financial Development in the Twentieth Century. *Journal of Financial Economics*, 69 (1), pp.5-50.
39. Robert, J. i Stimson, R.J., 2002. *Regional economic development. Analysis and planning strategy*. Berlin Heidelberg: Springer-Verlag.
40. Rosenthal, S. i Strange, W., 2003. *Evidence on the Nature and Sources of Agglomeration Economies*. *Handbook of Urban and Regional Economics*.
41. Rouch, T., 2001. *Rural Regional development: A Regional Response To Rural Poverty*. Wiesbaden.
42. Rugraff, E. i Hansen, W.M., 2011. *Multinational Corporation and Local Firms in Emerging Economies*. Amsterdam: University.
43. World Bank, 2001. *Urban Development Division. Local Economic Development*. Washington DC.